

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615209533
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615209533.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobkyne: F. Z. H., J. XX.XX.XXXX, G. N. XXX, proti žalovaným: X/ Z. Š., J. XX.XX.XXXX, G. Q. XX, N. E., X/ Z. E., J. XX.XX.XXXX, G. Q. XX, N. E., X/ S. S., J. XX.XX.XXXX G. F. XXX, X/ Š. O., J. XX.XX.XXXX G. Q.Q. XX, N. E., X/ Š. E., J. XX.XX.XXXX G. Q. XX O., N.Ý. E., X/ F. Z. G., J. XX.XX.XXXX G. H. X, G., o náhradu škody, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 18. januára 2022, č.k. 5C/1392/2015-169, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, konanie voči žalovaným 1/ až 5/ zastavil a žalovaným 1/ až 6/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že podanou žalobou sa žalobkyňa pôvodne domáhala zaplatenia náhrady škody vo výške 300 eur s príslušenstvom voči žalovaným 1/ až 5/ a v priebehu konania svoju žalobu rozšírila o žalovaného 6/. V súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby sa žalobkyňa v spore napokon domáhala zaplatenia sumy 240 eur spolu s úrokmi z omeškania od žalovaného 6/. Vzhľadom na to súd prvej inštancie žalobu v zmysle § 145 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") zastavil voči žalovaným 1/ až 5/. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný 6/ sa stal vydražiteľom X-F. G. Č. XX na X. K. na G. W. Č. X I. G. na dražbe konanej súdnou exekútkou JUDr. Andreou Farkašovou dňa 23.03.2005. Vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol uznesením Okresného súdu Bratislava V o schválení príklepu č. 37ErNr/377/2003 zo dňa 19.08.2005. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 9C/533/05-85 zo dňa 07.12.2006 rozhodol na základe návrhu žalovaného 6/ proti 1/ M. H. a 2/ žalobkyni o povinnosti odporcov vypratať uvedený byt do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.09.2010 a vykonateľnosť dňa 13.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydaným vo veci sp. zn. 5Co/200/08. Napriek výzvam žalovaného 6/ na vypratanie bytu žalobkyňa a jej rodina byt nevypratali. Upovedomením o začatí exekúcie č.k. EX 2141/2010-4 bolo žalobkyni a jej manželovi oznámené začatie exekučného konania vypratáním bytu dňa 22.10.2010. Listom zo dňa 23.01.2013 prevzatým dňa 11.02.2013 bola žalobkyňa vyzvaná na sprístupnenie bytu a upozornená na vykonanie opráv a úprav bytu, v rámci ktorého bola v záujme predídania škodám na jej majetku vyzvaná na odstránenie akýchkoľvek jej vecí z bytu. Na to listom zo dňa 11.02.2013 žalovanému 6/ poslala zoznam vecí a oznámila, že si ich mieni odsťahovať dňa 11.02.2013, ale nakoľko nie je možné všetky veci odsťahovať naraz, ostatný hnuťelný majetok si odsťahuje do konca týždňa. Dňa 09.06.2014 sa v predmetnom byte uskutočnila obhliadka hnuťelných vecí za prítomnosti konajúceho sudcu, asistentky senátu, žalobkyne a spoločnosti PB KREDIT s.r.o., na ktorú bola nehnuteľnosť prevedená. Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v danej veci žalovaný 6/ preukazne podnikol množstvo krokov, ktorými žalobkyňu vyzval na prevzatie vecí, a je to práve ona, ktorá veci z rôznych dôvodov prevziať odmieta. Dňa 11.09.2014 vypratávali predmetný byt žalovaní 1/ až 5/, a to na pokyn žalovaného 6/. Žalobkyňa podala v súvislosti s

týmto konaním trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Poverený príslušník policajného zboru OR PZ, OO PZ Bratislava Petržalka - sever uznesením zo dňa 20.11.2014 ČVS:ORP-1800/PS-B5-2014 odmietol vec podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci. Malo ísť o skutok, keď od presne nezisteného času dňa 11.09.2014 do 17-tej hodiny dňa 11.09.2014 I. G. v bytovom dome na G. Č.. X nezisteným spôsobom a predmetom pravdepodobne pri sťahovaní rozbil francúzsku posteľ, ktorá tvorila zariadenie bytu č. XX na X. K., ktorú oznamovateľka F. Z. H. našla v rozbitom stave vo vestibule obytného domu, čím jej mali spôsobiť škodu vo výške minimálne 500 eur. Poverený príslušník PZ v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol vyjadrenie žalovaného 6/, ktorý uviedol, že realizoval opravu okien v mesiaci september a zároveň dňa 11.09.2004 požiadal pracovníkov o vypratanie jeho postele. Jednalo sa o starú manželskú dvojposteľ, ktorej hodnota je 20 eur. Žalobkyňu aj vyzval k predloženiu dokladu, že hnuťelný majetok je v jej vlastníctve, čo však nepreukázala. Vo svojej výpovedi v trestnom konaní žalovaný 6/ ďalej uviedol, že žalobkyňa bezdôvodne, bez právneho titulu bývala v jeho byte od roku 2005, tento prenajala ďalším osobám bez jeho súhlasu. Ak by sa aj nachádzal jej majetok v jeho byte tak si ho mala možnosť za 8 rokov zobrať. Žalovaný 6/ zopakoval, že žalobkyňa nepreukázala, že hnuťelný majetok je v jej vlastníctve. Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C/148/2013 zistil, že rozsudkom zo dňa 01.06.2015 bol zamietnutý návrh žalobkyne na vydanie hnuťelných vecí. Žaloba bola podaná proti žalovanému BP KREDIT s.r.o., IČO: 36803642 so sídlom Šancová 104, Bratislava. Predmetom vydania mali byť konkrétne hnuťelné veci uvedené v odôvodnení rozsudku pod položkami 1-36. Pod položkou č. 24 je uvedená vec francúzska posteľ bez ďalšieho označenia a bližšej špecifikácie. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/511/2015-339 zo dňa 06.11.2018. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody za zničenú posteľ v ňou určenej výške "zostatkovej ceny", je nedôvodná. Konštatoval, že neboli preukázané, ani zistené základné predpoklady pre priznanie náhrady škody, ktorej sa žalobkyňa domáhala, a to existencia protiprávneho úkonu na strane žalovaného 6/ (už vôbec nie na strane pôvodne žalovaných 1/ až 5/) a ani vznik škody. Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah (výška) zaťažuje poškodeného a žalobkyňa pri tom nevie preukázať ani len vlastníctvo vecí o ktorej tvrdí, že bola poškodená (zničená) a už vôbec nie hodnotu takejto veci. Neboli podľa neho splnené ani ďalšie predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu na strane žalovaného 6/, a to existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a ani jeho zavinenie, ako toho kto mal svojím protiprávnym úkonom škodu spôsobiť. Poukázal na to, že žalovaný 6/ sa stal vlastníkom bytu na G. W.. Č.. X, Č.. G. XX I. G. a tiež bolo nesporné, že opakovane vyzýval žalobkyňu na vypratanie bytu. V konaní o vypratanie bytu bol úspešný. Tento byt sa rozhodol rekonštruovať a bolo preto potrebné vypratať veci v ňom sa nachádzajúce, keď tak neurobila žalobkyňa napriek výzvam. Mal za to, že takéto konanie nenesie žiadne znaky protiprávnosti. Navyiac, žalobkyňa sa domáhala na súde aj vydania hnuťelných vecí, o ktorých tvrdila, že sú jej a ktoré sa v byte nachádzali (aj postele). Uviedol, že v konaní o vydanie vecí sa súd musí nutne zaoberať aj otázkou vlastníctva vecí, ak má poskytnúť sporovej strane ochranu vo forme vydania vecí. Takáto žaloba podaná žalobkyňou bola zamietnutá. Žalobkyňa ničím nepreukázala, že posteľ bola vôbec v jej vlastníctve a už vôbec ničím nepreukázala jej hodnotu. Uviedla iba, že hodnotu takejto veci určila sumou 300 eur. Keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala zodpovednosť žalovaného 6/ za vznik škody, ani právny titul z ktorého mala škoda vzniknúť, jej žalobu musel zamietnuť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom na to, že žalovaný 6/ bol plne úspešný, voči žalovaným 1/ až 5/ žalobkyňa zobrala žalobu späť, trovy konania si však žalovaní neuplatnili, rozhodol, že im nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie do jeho časti, ktorou bola žaloba zamietnutá. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok (v zamietajúcej časti) zrušil a rozhodol, že žalovaný 6/ je povinný jej zaplatiť sumu 240 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % odo dňa 01.08.2017 do zaplatenia a zaplatiť súdny poplatok 18 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázala na to, že súd prvej inštancie žalobu zamietol s odvolaním sa na predchádzajúce rozsudky vo veciach sp. zn. 9C/533/05, 6C/148/2013 vedených na Okresnom súde Bratislava V, pričom nezohľadnil dôkazy, ktoré mu predložila v priebehu súdneho konania, resp. ich nesprávne vyhodnotil. Nesúhlasila s jeho konštatovaním, že nepreukázala vlastníctvo k predmetnej francúzskej posteli. Súdu prvej inštancie bola predložená zápisnica zo dňa 09.06.2014 spolu s fotografiami, ktoré zadovážila so súhlasom súdu, kedy bola v predmetnom byte č. XX na G.E. X I. G. vykonaná obhliadka hnuťelného majetku, ktorej sa zúčastnil aj žalovaný 6/. Tento je odfotený na fotografii z prehliadky bytu a svojím podpisom potvrdil, že všetko zariadenie, ktoré sa tam nachádzalo je majetkom rodiny H., nijaké

cudzie zariadenie a veci sa v byte nenachádzali. Súd prvej inštancie poukázal na zoznam vecí, ktoré žiadala v spore sp. zn. 6C/148/2013 vydať, pod číslom 24 sa nachádzala predmetná francúzska posteľ, čo je dôkazom toho, že už v čase pred poškodením postele dňa 11.9.2014 sa táto v predmetnom byte nachádzala a ani žalovaný 6/ jej vlastníctvo nespochybnil. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z výziev, ktoré jej posielal, pričom nezohľadnil jej odpovede a mailovú komunikáciu s ním, kde opakovane navrhovala dohodu. K odvolaniu priložila príslušnú emailovú komunikáciu z roku 2013 a 2014. Taktiež nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie o neexistencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, keď opomenul právoplatne predbežné opatrenie vydané Okresným súdom Bratislava V vo veci sp. zn. 15C/29/2013, potvrdené Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 6Co/415/2013, ktorým súd zakázal žalovanému 6/ akýmkoľvek spôsobom manipulovať so zariadením a hnutelným majetkom nachádzajúcim sa v byte č. XX na G. X I. G.. On toto predbežné opatrenie nerešpektoval, naopak bez ich súhlasu byt prenajímal spolu s ich zariadením ešte aj v roku 2014. Čo sa týka preukázania vlastníctva poukazovala, že aj krajský súd v uznesení 6Co/415/2013 konštatoval, že žalovaný 6/ tým, že podal žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, priznal ich vlastníctvo hnutelného majetku v predmetnej nehnuteľnosti. Ohľadom exekúcie o vypratanie nehnuteľnosti EX 2141/2010 uviedla, že exekútor nevykonal žiadne úkony smerujúce k vyprataniu nehnuteľnosti, a exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu nesplnenia si zákonných povinností žalovaného. Uviedla, že žalovaného 6/ niekoľkokrát upozornila, že aj keď sa stal majiteľom bytu v dražbe, nestal sa majiteľom jeho zariadenia, žiadala ho o spoluprácu a tiež ho upozornila, že vypratávanie nehnuteľnosti podľa zákona môže iba súdny exekútor na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Tiež bol upozornený na rozkaz, ktorý vydal policajný prezident Z.. K. zo dňa 07.03.2014, na základe ktorého môže nehnuteľnosť vypratávať iba súdny exekútor, žalovaný 6/ však podľa nej používal mafiánske "metódy" známe z 90. rokov minulého storočia. Čo sa týka ceny predmetnej postele, poukázala na to, že už pri podaní žaloby vo veci sp. zn. 6C/148/2013 určila cenu odhadom na 500 eur, doklad o zaplatení nemá k dispozícii, keďže sa k svojim veciam nevie dostať. Cenu na náhradu škody preto určila na 300 eur, čo je podľa nej primeraná cena. Túto v priebehu súdneho konania znížila o 60 eur, ktoré jej jeden zo žalovaných poslal hneď po podaní žaloby. Uviedla tiež, že zavinenie žalovaného potvrdili aj pôvodne žalovaní 1/ až 5/, ktorí dosvedčili, že si ich v septembri 2014 najal žalovaný 6/ a on im prikázal rozbiť posteľ a tak ju vystaňovať. Neskôr v trestnom konaní klamal, že posteľ je jeho a má pre neho cenu 20 eur a toto jeho vyjadrenie vyvrátila predloženými dôkazmi. Podľa nej teda boli splnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu na strane žalovaného 6/, a to existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a jeho zavinenie, keďže nerešpektoval predbežné opatrenie sp. zn. 15C/29/2013, právoplatné na základe rozhodnutia sp. zn. 6Co/415/2013, o zákaze akýmkoľvek spôsobom manipulovať s hnutelným majetkom nachádzajúcim sa v predmetnom byte. Toto predbežné opatrenie bolo platné až do novembra 2018, kedy bol ukončený spor sp. zn. 6C/148/2013. V čase kedy žalovaný 6/ prikázal pôvodne žalovaným 1/ až 5/ posteľ rozbiť a vystaňovať, nedisponoval žiadnym právoplatným rozhodnutím, ani len predbežným opatrením, ktoré by ho k poškodeniu a vystaňovaniu postele oprávňovalo. Za škodu v plnom rozsahu zodpovedá žalovaný 6/, i keď fyzicky posteľ rozbili a sťahovali pôvodne žalovaní 1/ až 5/, ktorí to aj na pojednávaní potvrdili, preto žalobu voči nim zobrala späť. Podľa jej názoru tiež dostatočne preukázala svoje vlastníctvo k predmetu žaloby, keďže ani žalovaný to na obhliadke bytu dňa 09.06.2014 nespochybnil.

3. Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti II. výroku rozsudku o zastavení konania voči žalovaným 1/ až 5/ zostal jediným žalovaným subjektom žalovaný 6/, voči ktorému bola žaloba zamietnutá. Ten sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa domáhala náhrady škody spôsobenej na jej veci - posteli ako súčasť jej príslušenstva bytu č. XX na X. K. na G. W. X I. G., ktorý je vo vlastníctve spoločnosti PB KREDIT, s.r.o. Škoda mala byť spôsobená dňa 11.09.2014 pôvodnými žalovanými 1/ až 5/ pri vypratávaní jej vecí z bytu, pri ktorom konali na pokyn žalovaného 6/. V priebehu konania žalobkyňa vzala žalobu späť voči žalovaným 1/ až 5/, v dôsledku čoho súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku

konanie voči ním zastavil a rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Podľa žalobkyne tak za škodu zodpovedal žalovaný 6/, ktorý im ako pracovníkom vykonávajúcim práce v byte dal príkaz na vypratanie jej vecí ako aj na rozbitie predmetnej postele. Výšku škody určila na 300 eur s tvrdeniami, že ide o zostatkovú cenu, nakoľko sa jednalo o používanú posteľ, ktorej nákupná cena bola 650 eur a podobné postele sa predávajú za cca 700 eur.

6. Súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nepreukázanie predpokladov zodpovednosti za škodu, keď žalobkyňa nepreukázala vlastníctvo k predmetnej veci a ani jej hodnotu. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní vytykala súdu prvej inštancie nesprávnosť jeho záveru o nepreukázaní vlastníctva k predmetnej posteli, pričom poukazovala aj na to, že žalovaný 6/ jej vlastníctvo nespochybnil, odvolací súd sa s jej námietkami stotožnil.

7. Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§ 215 ods. 1 a 2 C.s.p.). Úlohou súdu pri zisťovaní relevantného skutkového základu pre jeho rozhodnutie vo veci je predovšetkým identifikovať, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné. Nesporné skutkové tvrdenia si osvojí ako zistený skutkový stav (§ 151 ods. 1 C.s.p.), ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (§ 186 ods. 2 C.s.p.) a ohľadom sporných skutkových tvrdení vyhodnocuje ich pravdivosť na základe vykonávania dôkazov. Spornými skutkovými tvrdeniami sú tie, ktoré neboli účinne popreté spôsobom v zmysle § 151 ods. 2 C.s.p. (Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.). Ak teda strana sporu kvalifikovane nepoprie skutkové tvrdenie druhej strany, toto tvrdenie sa považuje za nesporné, čo znamená, že súd považuje predmetnú skutočnosť za preukázanú tak, ako bola tvrdená. V tomto prípade skutkové tvrdenie jednej sporovej strany zákon za splnenia predpokladu absencie jej kvalifikovaného popretia protistranou "povyšuje" na skutkový poznatok súdu (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 798).

8. Žalobkyňa ňou uplatňovaný nárok na náhradu škody zakladala aj na tvrdeniach o svojom vlastníckom práve k poškodenej (zničenej) posteli, ktoré v konaní podkladala aj právoplatným uznesením Okresného súdu Bratislava V o nariadení predbežného opatrenia žalovanému 6/ zdržať sa prenájmania zariadenia príslušného bytu vo vlastníctve žalobkyne vrátane postelí (15C/29/20113) a ďalšími konaniami vedenými na uvedenom súde - o určenie vlastníctva k danému bytu (sp. zn. 49C/76/2014) a o vydanie huteľných vecí nachádzajúcich sa v byte (6C/148/2013) so zápisnicou o ohliadke zo dňa 09.06.2014 a fotografiami. Rovnako tiež uvádzala podrobné skutkové tvrdenia týkajúce sa vzniku škody s tvrdením, že pôvodní žalovaní 1/ až 5/ konali na pokyn žalovaného 6/, ktoré podporila aj časťou služobného záznamu privolanej policajnej hliadky zo dňa 11.09.2014. Žalovaný 6/ svoj postoj prezentoval až na pojednávaní dňa 18.11.2021, na ktorom uviedol, že je "toho názoru, že žalobkyňa vôbec nepreukázala vlastníctvo huteľných vecí" a je "presvedčený, že už bolo rozhodované o vydaní vecí na základe žaloby žalobkyne, a teda aj o vlastníctve vecí, a to v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C/148/2013".

9. V okolnostiach prejednávanej veci tak možno uviesť, že žalobkyňa si riadne splnila svoju procesnú povinnosť substancovane tvrdiť (§ 150 ods. 1 C.s.p.). Na druhej strane žalovaný 6/ jej skutkové tvrdenia v spore účinne nepoprel, keď v konaní poskytol fakticky len svoje právne hodnotenie otázky preukázania vlastníctva žalobkyňou a odkazoval na ďalšie (súvisiace) konania a rozhodnutia, pričom však išlo o spory s rozdielnymi predmetmi konania (resp. spory bez totožnosti sporových strán), ktoré pre súd rozhodujúci v predmetnej veci nie sú záväzné a nie je nimi viazaný (§ 193 C.s.p.). Odvolací súd tiež poznamenáva, že ani predchádzajúci spor o vydanie vecí (vrátane postele) iniciovaný žalobkyňou (sp. zn. 6C/148/2013) automaticky nepredpokladal vyriešenie otázky ich vlastníctva v neprospech žalobkyne - ako to okrem žalovaného 6/ tiež mylne naznačoval (konštatoval) súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, keď poukazoval, že v konaní o vydanie vecí sa súd musí nutne zaoberať aj otázkou vlastníctva vecí a takáto žaloba podaná žalobkyňou bola zamietnutá. V danom prípade možno konkrétne odkázať priamo na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/511/2015-339 zo dňa 06.11.2018, ktorým bolo potvrdené zamietnutie žaloby žalobkyne o vydanie huteľných vecí (rozsudkom č.k. 6C/148/2013-267 zo dňa 01.06.2015). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný 6/ v predmetnom konaní relevantne nepoprel tvrdenia žalobkyne o tom, že je (resp. bola) vlastníčkou predmetnej poškodenej (zničenej) postele, a ani jej tvrdenia o výške škody, keď jednak ani netvrdil, že vlastníčkou nie je a ani neposkytol vlastné skutkové tvrdenia o vlastníctve danej veci a

tiež neuviedol inú ako ňou tvrdenú hodnotu veci. Žalovaný 6/ si teda nesplnil svoju povinnosť procesnej obrany kvalifikovane poprieť skutkové tvrdenia protistrany, ktorú mal v tomto konaní pred konajúcim súdom voči konkrétnym uvedeným (všetkým) tvrdeniam žalobkyne. Nemohlo byť preto prípustným ani poukázanie súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku na tvrdenia žalovaného 6/ z jeho výsluchu v trestnom konaní, že požiadal pracovníkov o vypratanie "jeho postele" ktorá mala "hodnotu 20 eur", ktoré vyplývali z predloženého uznesenia povereného príslušníka PZ o odmietnutí veci podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (ČVS:ORP-1800/PS-B5-2014 zo dňa 20.11.2014). Vlastnícke právo žalobkyne k predmetnej posteli, ako ani tvrdený vznik škody, vydanie pokynu žalovaného na vypratanie postele a jej hodnota, neboli v konaní spochybnené, pretože neboli žalovaným 6/ účinne popreté.

10. Nepopreté skutkové tvrdenia žalobkyne bolo v danom prípade potrebné považovať za nesporné, a teda za preukázané tak ako boli tvrdené - bez vykonávania dokazovania. Súd prvej inštancie teda nepostupoval správne pri vytváraní skutkového základu rozsudku a v spore nenáležite zaťažil žalobkyňu povinnosťou preukazovania nesporných skutočností, v dôsledku čoho žalobu nesprávne zamietol jednak pre nepreukázanie jej vlastníctva k predmetnej veci - teda z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v spore (možnosti domáhať sa svojho nároku vyplývajúcej z hmotného práva), ako aj pre to, že nepreukázala vznik škody a jej rozsah (výšku). Osobitne odvolací súd dopriňa, že výhrady a požiadavky súdu prvej inštancie voči určení (preukázaniu) výšky škody v danom prípade nepovažoval za primerané, ani zodpovedajúce postupu v zmysle § 264 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorých súd určí podľa svojho odhadu hodnotu nárokov, ak ju možno zistiť s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, alebo ju síce možno zistiť znaleckým posudkom, avšak náklady na jeho vypracovanie sú v zjavnom nepomere k predmetu sporu, pričom (nielen) na tento účel mal súd k dispozícii možnosť žalobkyňu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 C.s.p.).

11. Súd prvej inštancie sa síce správne zaoberal otázkou aktívnej legitímácie na strane žalobkyne, bez povšimnutia však ponechal otázku pasívnej legitímácie žalovaného 6/, ktorú je súd rovnako povinný skúmať ex offio (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010), čo platí bez zreteľa na skutočnosť, že tvrdenia žalobkyne, ktorými odôvodňuje svoj nárok, sú nesporné. Ako vyplýva z obsahu spisu, v danom prípade mala byť žalobkyňi škoda na veci spôsobená neodbornou manipuláciou pôvodne označených žalovaných 1/ až 5/ pri vypratávaní jej vecí z bytu vo vlastníctve PB KREDIT s.r.o. Pokiaľ však títo žalovaní podľa tvrdení žalobkyne, ktoré sú nesporné, konali na objednávku (príkaz, pokyn) žalovaného 6/ ako konateľa vlastníka predmetného bytu (PB KREDIT s.r.o.), zodpovedať za škodu v takom prípade bude mať objednávateľ (príkazca), ktorý ich na túto činnosť (vypratanie) použil v zmysle § 420 ods. 2 Obč. zák. V danom prípade bude potrebné pre správne vyriešenie otázky pasívnej legitímácie posúdiť, či za škodu v zmysle § 420 ods. 2 Obč. zák. zodpovedá žalovaný 6/ ako fyzická osoba, a teda či pokyn na vypratanie dal žalovaným 1/ až 5/ vo svojom mene, alebo či za ich činnosť nesie zodpovednosť vlastník bytu PB KREDIT s.r.o., ako právnická osoba, ak žalovaný 6/ pri vydaní pokynu na vypratanie vystupoval ako konateľ v jeho mene. Možno dať do pozornosti, že v konaní bolo predložené rozhodnutie (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 20C/185/2014 zo dňa 17.04.2019) v spore, v ktorom žalobkyňa požadovala voči uvedenej spoločnosti PB KREDIT s.r.o. okrem iného tiež náhradu škody na podobnom (totožnom) skutkovom základe. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie v prvom rade zaoberať sa v ďalšom konaní tým, či je žalovaný 6/ v konaní pasívne vecne legitimovaný.

12. V prípade ak súd dospeje k záveru, že žalovaný 6/ pasívne legitimovaný nie je, žalobu bez ďalšieho zamietne. V prípade ak ustáli, že žalovaný 6/ má pasívnu legitímáciu v konaní, bude vychádzať z toho, že škoda na majetku žalobkyne a jej výška sú nesporné tvrdenia žalobkyne. V danom prípade však do úvahy pripadá aj podiel zodpovednosti samotnej žalobkyne na vzniku škody, pokiaľ dobrovoľne na opakované výzvy žalovaného 6/ na vypratanie bytu nereagovala a nezakročila v záujme predídenia vzniku škody (robila obštrukcie) tak ako jej to ukladá § 415 Obč. zák. V takomto prípade treba zvážiť, či bola škoda spôsobená zavinením žalobkyne pomerne, alebo výlučne jej zavinením a znáša ju tak sama (§ 441 Obč. zák.).

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil i procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktorý nerozhodol o návrhu žalobkyne na pristúpenie žalovaného 6/ doručený mu dňa 12.06.2017 (č.l. 67) a nepostupoval tak podľa § 79 C.s.p. Nebolo rozhodnuté ani o čiastočnom späťvzatí žaloby v zmysle § 145 C.s.p. čo

do požadovanej sumy náhrady škody, ktoré mu bolo doručené dňa 20.12.2021 (č.l. 164), keď súčasťou napadnutého rozsudku bolo len zastavenie konania voči žalovaným 1/ až 5/.

14. Žalobkyňa teda v odvolaní úspešne namietala, že súd prvej inštancie neustálil správne skutkový stav veci a dôvodnými boli aj jej námietky o nesprávnosti záverov súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel v dôsledku nesprávne určenej povinnosti žalobkyne preukázania jej vlastníctva veci a predpokladov zodpovednosti za škodu.

15. Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami C.s.p. pri budovaní skutkového základu rozsudku, keď nesprávne vyhodnotil povinnosť dôkazného bremena a nenáležite zaťažil žalobkyňu preukazovaním v konaní nesporných skutočností, pričom dospel k nesprávnym záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, nepreukázaniu vzniku škody a jej rozsahu (keď zjavne ani nepostupoval v súlade s procesným postupom pri určení výšky škody) a absencii ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu. Na druhej strane opomenul posúdenie v konaní relevantnej otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 6/ priamo súvisiacej s argumentáciou žalobkyne týkajúcej sa jeho zodpovednosti za škodu. Z uvedených dôvodov teda bolo zamietnutie žaloby žalobkyne zo strany súdu prvej inštancie predčasné a jeho odôvodnenie neúplné. Za daného stavu by však rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom v celom rozsahu (po skutkovej aj právnej stránke) nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by bolo stranám sporu odopreté právo namietat správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým by (odvolací) súd dospel. Posúdenie podstaty veci v rámci riadneho dvojinštančného súdneho konania je rovnako súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania je možné urobiť iba kasačným rozhodnutím. Konanie pred súdom prvej obsahovalo tiež procesné pochybenia pri riadnom ustálení okruhu žalovaných a rozsahu predmetu sporu, ktoré nebolo možné v odvolacom konaní odstrániť.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou bola žaloba zamietnutá (výrok I.), vrátane závislej časti III. výroku o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému 6/ (§ 379 písm. a/ C.s.p.) zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p. V ďalšom konaní súd prvej inštancie najskôr napraví nedostatky vo svojom predchádzajúcom procesnom postupe a dodatočne rozhodne o návrhu žalobkyne na pristúpenie žalovaného 6/ a o čiastočnom späťvzťatí žaloby v časti požadovanej výšky náhrady škody, ktorú opomenul v čiastočnom zastavení konania v rámci rozsudku. V novom rozhodnutí, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) a z hľadiska relevantnej právnej úpravy a argumentácie strán sporu, rešpektujúc § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 a § 186 ods. 2, § 215, ods. 1 a 2, § 264 ods. 1, 2 C.s.p., posúdi jednak dôvodnosť nároku žalobkyne na náhradu škody, pričom sa bude v prvom rade (prednostne) venovať otázke pasívnej legitímácie žalovaného 6/ (ktorý bude následne jediným žalovaným subjektom). Na ten účel bude potrebné, z hľadiska príslušnej hmotnoprávnej úpravy zodpovednosti za škodu (aj so zreteľom na § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a relevantnej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/162/2019 zo dňa 30.11.2021), dôsledne vyhodnotiť žalobkyňou poukazovaný pokyn žalovaného a jeho právne následky, ako aj charakter konania žalovaného pri vydaní daného pokynu. V tomto ohľade teda v prípade, ak dôjde k záveru o vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú ním použitými osobami (pomocníkmi) vzhľadom na dostupné skutkové zistenia posúdi, či príkazom pracovníkom na činnosť, pri ktorej k škode došlo, konal priamo ako fyzická osoba alebo konal ako konateľ v mene spoločnosti, ktorá vlastní predmetný vypratávaný byt, čo môže mať pri danom posúdení rozhodujúci význam. V prípade záveru o pasívnej legitímácii žalovaného v konaní a splnenia predpokladov na priznanie náhrady škody, berúc tiež zreteľ na predchádzajúce výzvy žalobkyne na vypratanie bytu, preskúma podmienky pre vznik spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniku škody, napr. z dôvodov porušenia jej prevenčnej či zakročovacej povinnosti (§ 415 a 417 Občianskeho zákonníka) a možnosť postupu podľa § 441 Občianskeho zákonníka. V prípade jeho záveru, že žalovaný je povinný pomerne znášať škodu, určí pomer primeraný okolnostiam prípadu a vyčíslí konkrétnu výšku náhrady škody. Svoje úvahy, na základe ktorých dospeje k rozhodnutiu náležitým (zákonným, zrozumiteľným) spôsobom odôvodní v súlade s požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. a v novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).